

🎲 Anmeldelse av «Untied»: – Med små midler har Petter Grindahl klart å skape en film som stiller de store spørsmålene

Untied med Eva Carina Løken og Andreas Grundvig i to av hovedrollene gjorde et svært godt inntrykk på Fredriksstad Blads anmelder. Bildet er hentet fra filmen

– Fredrikstads nye regitalent Petter Grindahl spillefilmdebuterer med et stilsikkert drama om minner, traumer, mental helse og underbevissthet, skriver FBs anmelder.

.....

- *Anmeldelse av «Untied». Regi av Petter Grindahl med Andreas Grundvig, Camillo Løken og Eva Carina Løken. Filmen hadde førpremière i Fredrikstad lørdag kveld med cirka 500 fordelt på tre saler. Den ordinære premie dato er ikke bestemt ennå.*

Grindahl har tidligere laget kortfilmer innenfor genren skrekk og psykologisk thriller. «Untied» har også noen elementer av dette, men det er det psykologiske dramaet Grindahl først og fremst utforsker.

Christoffer, spilt av Andreas Grundvig, er ansatt i firmaet Untied. De har utviklet en terapeutisk metode som skal hjelpe mennesker med traumatiske opplevelser. I behandlingen eksperimenterer de med hjernebølger slik at pasienter kan gjenoppleve minner og få «kontakt» med det underbevisste.

Det er flere nivåer av hjernebølger: Beta-nivået der vi befinner oss når vi jobber, mens Alfa-nivået kan nås ved for eksempel meditasjon. Theta-nivået er tidlig stadiet av søvn, en slags dagdrømmende tilstand, som Untied setter pasientene sine i for å bearbeide traumer.

Firmaet Untied ledes av den mystiske Isaac, spilt av forfatter og foredragsholder Camillo Løken. Han gis en del av æren for at filmen er blitt vellykket av FBs anmelder. Pressefoto

Men det er alltid mulig å gå dypere.

Selskapets metode kan beskrives som en blanding av alternativ medisin og vitenskap.

Konseptet låner ideer både fra «Eternal Sunshine of the Spotless Mind» og «Inception».

Regissør Petter Grindahl er klar for å vise frem sin første spillefilm på det store lerretet. Foto: Magnus Finset (pressefoto)

Tematisk beveger vi oss litt mot Andrei Tarkovsky's univers i «Solaris». Hva er drøm og hva er virkelighet? Hva er konstruert og hva er ekte? Og hvor vil du helst være?

Christoffer (Andreas Grundvig) blir en del av et hjernebølgeeksperiment for å navigere sinnet sitt etter kjærestens bortgang. Pressefoto

Christoffer ser hvordan behandlingen har hjulpet andre og melder seg som prøvekanin for å se om det er mulig å komme enda nærmere underbevisstheten. Han har selv en stor, traumatisk opplevelse han må jobbe seg gjennom.

Filmen selv drar oss inn i en drømmelignende tilstand. Det går veldig sakte. Dvelende bilder og montasjer med en monoton og forklarende voiceover. Dialogscenene er mer fengslende.

Vi ser jo bare toppen av isfjellet?

Finnes det noe mer mellom liv og død?

Filmens svakhet er nettopp trangen til å la hovedpersonens voiceover forklare, eller kanskje mer presist, stille alle spørsmålene vi fint kunne stilt selv. «Show, don't tell», som Chekhov en gang sa.

Filmatisk er «Untied» stilsikker og til tider imponerende. Flotte landskapsbilder og nærbilder som maler opp minnene filmen behandler. Huset Christoffer og kjæresten Aurora bor i har en sjel Grindahl klarer å fange. Skjeberg har vel aldri sett vakrere ut?

Det er lett å tenke seg at Grindahl og produsent/fotograf er inspirert av Emmanuel Lubezki. Solen som reflekterer på kameratelet har nærmest blitt hans varemerke. Tematisk, kanskje Terrence Mallic og hans vakre, men noe pompøse «The Tree of Life» også?

«Det er nok ikke siste gang vi ser henne på det store lerretet» om Eva Carina Løken, som spiller Christoffers kjæreste. Pressefoto

Så har vi scenene fra selve behandlingsrommet. Hvor det teknologiske møter det analoge.

Det håndfaste vi kan berøre møter det svevende. Oppslukt av mørke. Nydelig lyssatt. Som i Jonathan Glazers «Under the Skin».

Som dere skjønner sikter Grindahl høyt. Det berømmer jeg. Og på veldig mange områder lander han. Det skal noe til å lage science fiction på norsk. På dette området er manuset godt gjennomarbeidet. Andre steder, kanskje spesielt i drømmesekvensene, hvor Christoffer fører en indre dialog med seg selv, blir det litt repeterende.

Andreas Grundvig spiller Christoffer, som er ansatt i et firma som har utviklet en terapeutisk metode som skal hjelpe mennesker med traumatiske opplevelser. Pressefoto

På det vitenskapelige, eksistensialistiske og noen ganger spirituelle, har Grindahl jobbet tett med forfatter og foredragsholder Camillo Løken. Han har skrevet mye om temaer rundt kropp, sinn og sjel. Firmaet Untied ledes av den mystiske Isaac, spilt av nettopp Camillo Løken. Han skal ha mye av æren for at filmen blir såpass vellykket. Er han truende? Inderlig? Empatisk? Er han forsker, eller kvakksalver? Løken spiller ut scenen sine med stor troverdighet, og holder oss på pinebenken. Hva driver egentlig denne mannen med?

Camillo Løken har de siste ti årene drevet for seg selv som foredragsholder og forfatter. Nå er han ute med sin tredje bok. Foto: Marianne Holøien (FB-arkiv)

Jeg etterlyste «show, don't tell». Legg merke til hvordan Christoffers kjæreste, Eva Carina Løken, evner å formidle hele sin bakgrunnshistorie kun ved blick og kroppsmimikk. Det er nok ikke siste gang vi ser henne på det store lerretet.

Christoffer skal være monoton, og en fin kontrast til de fargerike minnene om henne. «Untied» kunne med fordel vært kortet ned, og personlig kunne jeg tenkt meg at filmen ble hengende litt mer i luften.

Christoffer (Andreas Grundvig) ser hvordan behandlingen til Untied har hjulpet andre og melder seg som prøvekanin.
Pressefoto

Men, «Untied» viser at Petter Grindahl blir å regne med fremover. Stilsikker og med et enormt pågangsmot. Deilig å se en ekte Østfoldproduksjon! Med små midler har han klart å skape en film som stiller de store spørsmålene, og utforsker ulike filmatiske teknikker. Det er det bare å ta av seg filmhatten for.